

En komisk skräckopera om rädslor & mobbing DEN FÖRSKRÄCKLIGA HISTORIEN OM LILLA HON

Estrad Norr – Scenkonst i Jämtland Härjedalen

Välkommen

Vi som arbetar på Musik Västernorrland ser gärna att eleverna är så förberedda det går att vara, och vet ungefär vad som väntar när de kommer till en konsert. Prata gärna med eleverna om vad de har för tidigare erfarenheter av konserter. Hur beter man sig på en konsert? Vilka olika yrkesgrupper behövs för att skapa en konsert? Vilken konsert de ska ta del av, vilken musikgenre ska de lyssna till och hur lång är konserten?

Praktiskt om konsertbesöket

Det är bra att vara ute i god tid så att ni hinner hänga av er ytterkläderna, gå på toaletten och hitta era platser. Undvik att komma sent till konserten, för att inte störa upplevelsen för publiken eller konstnärerna på scenen.

Vi öppnar dörrarna till salongen en stund innan konsertens början. Det är inte tillåtet att äta eller dricka under konserten.

Mobiltelefoner ska vara avstängda eller på flygplansläge. När konserten har börjat är eleverna och lärarna en publik vars upplevelse artisterna ansvarar för. Läraren kan ta del av konserten tillsammans med eleverna, men ansvarar fortfarande för sin grupp

Om Skräckoperan

Lilla Hon är en förskräcklig, ryslig och otäck berättelse. Men den är också knasig, spännande och rolig. Och den slutar ganska lyckligt. I alla fall för vissa ...

Lilla Hon är en glad tjej som älskar att äta bokstavskex och vissla, att vara i kudrummet med de andra skolbarnen. Men de andra barnen låter henne inte vara med, istället fyller de Lilla Hon med hemska skräckhistorier. Till slut får Lilla Hon vara med – på ett villkor, att hon går upp på vinden, ensam.

Manuset till Den förskräckliga historien om Lilla Hon är baserat på en nyutkommen bok med samma namn, skriven av Lena Ollmark.

Produktionen görs av Musik Västernorrland och Estrad Norr, i samarbete med Teater Västernorrland och NMD (Nätverk för Musik Teater och Dans)

Ett samtal om rädslor

Text: Lena Ollmark

Jag tror inte på spöken, men skräckgenren är otroligt viktig för mig. Den står ofta för kritiskt tänkande, ifrågasättande av normer och ger begrepp som "gott och ont" nya, mer komplexa perspektiv. Inte sällan beskriver spökhistorier våra egna och andras starka känslor i form av monster och skrämmande händelser. Rädsla och fascination för det skrämmande förenar oss alla, över såväl kulturella som geografiska gränser, och för de flesta skapar skräckhistorierna en möjlighet att prata om rädslor, lära känna dem och ta hand om dem.

Suget efter ruskigheter går allt längre ner i åldrarna och jag har själv sett hur genren lockar fram såväl läs- som berättarlust hos mellanstadieelever över hela Sverige. Min erfarenhet är att dessa ofta hanterar otäcka historier bättre än vuxna. För dem är rädslan inte självklart länkad till obehag och ångest, utan förskräckelse och förtjusning går istället hand i hand. Samtidigt är det viktigt att prata om rädslor och vad de kan göra med oss. Då kan spökhistorier och skräckfilmer vara fantastiska träningsläger, där vi kan pröva våra rädslor och lära känna dem. Att prata om rädslor och att försöka förstå dem kan göra dem betydligt lättare att hantera i verkliga livet.

Politiker, media och företag – alla använder de våra rädslor för att påkalla vår uppmärksamhet, påverka våra konsumtionsvanor och förändra våra tankar och åsikter. Ju bättre vi lär känna våra rädslor, desto större chans har vi att stanna upp och tänka efter, ta hand om rädslan och inte agera i affekt. För gör vi det så förvandlas vi ofta till de där monstren som vi själva är så rädda för

Föreställningen och läroplanen

Så här står det i läroplanen om ämnet musik:

”Musik finns i alla kulturer och den berör oss såväl kroppsligt som tankemässigt och känslomässigt. Musik är en estetisk uttrycksform som används i en mängd sammanhang, som har olika funktioner och som betyder olika saker för var och en av oss. Ämnet musik har sin grund i konstnärligt uttryck, musikaliskt hantverk och musikvetenskap.”

Genom samtal om en konsertupplevelse får eleven träna på att uttrycka medvetna etiska ställningstaganden grundade på personliga erfarenheter. Att lyssna på och efteråt samtala om konserten ger också eleven möjlighet att träna på sin förståelse för andra människor och förmåga till inlevelse.

Samtala

Nedan följer några punkter man kan följa för att få till ett öppet och utforskande samtal om konserten utan värderingar som ”bra” och ”dåligt”..

Först beskriver man det man sett på ett sakligt sätt, alltså de konkreta saker som alla såg. Du som lärare kan lista elevernas exempel på tavlan. Därefter kan du som lärare gå in mer i varje exempel och ställa frågor som får eleverna att själva minnas och tolka. Det finns såklart inget rätt eller fel här.

1. Beskriva

Börja med att så konkret som möjligt beskriva vad ni såg och hörde. Till exempel: Hur såg det ut på scenen? Vad fanns i rummet? Hur många musiker såg ni på scenen? Vad var det för musik? Vilka instrument användes?

2. Tolka

Nästa steg är att ställa frågan ”varför” till alla beskrivningar. Varför såg scenen ut just så? Varför hade musikerna på sig sådana kläder osv?

3. Reflektera

Det tredje samtalet är de fria associationerna och reflektionerna. Med vilken känsla lämnade ni konserten? Vad har konserten fått er att tänka på? Om ni fått ändra något i det ni sett/hört, vad skulle det vara?

Kontakt:

Bobo Åkerros
Producent/Projektledare barn & unga
060-658 54 95
bobo.akerros@musikvasternorrland.se

Monica Bergander, producent
063-14 67 12
monica.bergander@estrادنorr.se

Produktionsinformation

Längd: 35 min

Författare/libretto: Lena Ollmark
Regi: Iso Porovic
Tonsättare: Magnus Båge
Illustration: Per Gustavsson
Producent Bobo Åkerros

Medverkande:

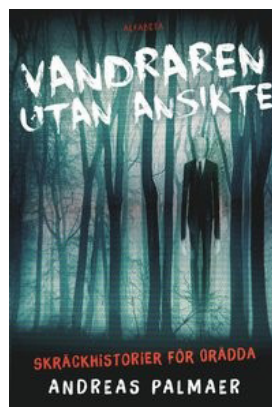
Föjt: Madeleine Johansson
Lilla Hon/Sopran: Lisa Gustavsson
Lärarinnan/Sopran: Anna-Maria Hallgarn
Kocken/Tenor: Carl Ackerfeldt
Piano: Jakob Ellerstedt
Sax och klarinett: Jan Levander
Cello: Anna Wallgren

Tips på fler böcker om skräck och rädslor

Palmaer, Andreas: Vandraren utan ansikte.

159 s. En bok med korta kapitel men ganska avancerad text, lämplig för 11 - 12 år.

Tretton nutida skräckberättelser som utspelar sig i välkända miljöer och situationer, framför datorn i ditt rum, tillsammans med kompisar, syskon eller föräldrar. Berättelserna bygger på spökhistorier från nätet, creepypasta, där kända skräckgestalter som Slenderman och Getmannen finns med. Här förvandlas den till synes välkända vardagen plötsligt till det mest skrämmande.

Melin, Mårten. Spöksystrar.

ca 60 s. En lättläst serie i flera delar med mycket dialog och många illustrationer, lämplig för 9 - 10 år.

En dag på väg till skolan genar Nila över kyrkogården. På en av gravstenarna sitter en tjej i t-shirt trots att det är mitt i vintern. De börjar prata och går tillsammans till skolan. Flickan heter Maj och är en rolig men lite konstig tjej. Tänk om hon är ett spöke, det kommer ju ingen rök ur munnen fast det är kallt ute. Det finns just nu fem delar i den roliga serien om hur det kan vara att gå i samma klass som ett spöke? Författaren skriver som om det vore helt självklart.

I serien ingår: Flickan på kyrkogården, Ett spöke i klassen, Ett spöke sover, Den fruktansvärda hämnden, Spöktivolit, Det förhäxande huset.

Graves, Annie: Doktor Blek och blodbanken.

52 s. Många illustrationer och lite text. Lämplig för 9 - 10 år.

Mardrömsklubben samlas för att berätta hemska historier för varandra. Alex börjar med att berätta om sin doktor som älskar att ta blodprov. Tråkigt, tycker de andra i klubben men de börjar ändå lyssna när de får höra att Alex misstänker att något konstigt pågår. När hans doktor vill ge honom konstiga mediciner och använder dubbla nålar för att ta blodprov följer Alex efter till blodbanken för att kolla vad som är på gång. Något är helt klart skumt, så Alex tar med sig allt han behöver: en vitlök, en ficklampa och sin mobil...

Andra fristående titlar i serien *Mardrömsklubben*: Hjälp min bror är en zombie, Den onda barnvakten, Fångad i spegeln. Böckerna finns även med cd.

Magorian, Michelle. Hemsökt.

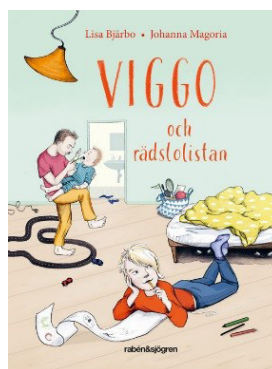
64 s. Normalsvår text och en del illustrationer, lämplig för 10 - 11 år

Hannahs familj är på semester vid havet. De har hyrt en lägenhet invid stranden. Hannah vågar inte sova på sitt rum, det knarrar i golvplankorna och hon hör någon andas, men hennes föräldrar tar inte hennes rädsla på allvar. Du bara drömmer säger hennes pappa. Det hemska kommer allt närmare för varje natt. Vad är det som har hänt i rummet?

Bjärbo, Lisa: Viggo och rädslostan.

142 s. Passar bäst som högläsningbok för 8 - 9 år.

Viggo har en hemlig lista, en rädslostan på allt han är rädd för, och det är många olika saker: mörker, eldgafflar, monster utan huvuden, monster med huvuden, brinnande hus. Han tycker att det är jobbigt att vara rädd för så mycket, och det är väldigt jobbigt att inte kunna berätta för någon hur rädd man är. En rolig och allvarlig bok som tar Viggos känslor och rädslor på allvar.

Genar, Katarina: Serien Mystiska skolan:

Svarta madam, Anden i glaset, Spökhunden, Pianot på vinden, Spöksången, Spöket i dimman, Charlie, Charlie, är du där? Lämplig för 6 - 9 år, ca 50 s. Lättläst.

Ohlsson, Kristina: Serien Zombiefeber:

Zombiefeber, Varulvens hemlighet, Mumiens gåta. Lämplig för 9 - 12 år, ca 300 s.

Ollmark, Lena: Serien Firnbarnen:

Inmurade, Brännmärkta, Frostbitna. Lämplig för 9 - 12 år, ca 200 s

Rundberg, Johan: Serien Häxknuten:

Vålnadens röst, Kejsarens grav. Lämplig för 9 - 12 år, ca 200 s.

Strandberg, Mats: Serien Monstret Frank:

Monstret i natten, Monstret på cirkusen, Monstret och människorna. Lämplig för 6 - 9 år, ca 100 s.

Widholm, Annika: Serien Spanarna:

Spökspanarna, Zombiespanarna, Trollspanarna, Grottspanarna. Lämplig för 6 - 9 år, ca 50 s. Lättläst